

Světový den první pomoci

Poměrně nedávno jsem navštívila v rámci odpočinku a příjemné relaxace jedny malé lázně, spíš lázničky. Soukromý podnik, příjemné prostředí i personál. Vzhledem k charakteru lázní zde nemají lékaře, takže vstup na vlastní nebezpečí. Věkové rozpětí klientely široké, včetně hodně starých a hodně nemocných lidí, kteří se zde oddávají balneoterapii, masáží, koupelím. Teplota vody maximálně do 35 °C, ale na přání klienta může být teplejší. Na přání klienta, na vlastní nebezpečí a bez lékaře.

Když jsem se tak oddávala příjemné ruční podvodní masáži a přemýšlela o všem možném, nedalo mi, ještě jako lékaři pracujícímu v oblasti urgentní medicíny, abych se nezeptala, jestli se už stalo, že zde pacient zkolaboval.

A stalo se. Ne často. Víceméně se vše zvládlo bez větších komplikací. Pouze jednou to nedopadlo dobře. Starý nemocný pán, po koupeli v teplejší vodě náhle zkolaboval a museli volat RLP. Jak to dopadlo? Špatně, umřel, asi infarkt myokardu. Volali RLP, ale při příjezdu lékař už pouze konstatoval smrt. Zapátrala jsem samozřejmě dál. Můj obvyklý dotaz. Poskytli jste neodkladnou první pomoc? Odpověď mě docela šokovala. Ne, proč přece, zavolali jsme záchranku. A byl už hodně starý...

V ten moment se mi udělalo docela špatně při představě, že se mi něco stane a nikdo se ani nepokusí poskytnout první pomoc! Pomoz bližnímu svému. Ze zákona povinnost v rámci svých znalostí. Samozřejmě neohrozit přitom vlastní život. Ale pouze zavolat RLP a dál jen čekat, až přijedou, mi připadá bezohledné, necitelné, nelidské. Nikdy nevíte, kdy se dostanete do nesnází a váš život bude záviset na lidech, kteří v ten moment budou u vás nejbližší.

V kurzech neodkladné resuscitace učím jak laiky, tak profesionální zdravotníky a všem zdůrazňuji, že podstatné je poskytnout pomoc včas! Co je mi platná plně vybavená posádka zdravotnické záchranné služby, která v případě horší dostupnosti a vzdálenosti přijede třeba až za 20–30 minut nebo i později? Pak už opravdu nic.

Znám spoustu laiků (některé dokonce opakovaně školím v kurzech neodkladné první pomoci), o kterých jsem přesvědčena, že se pokusí ihned v rámci svých znalostí a možností poskytnout první pomoc. Komukoliv a kdykoliv.

Potěšilo mě, když mi jeden účastník kurzu poděkoval za to, co jsem je naučila, protože pomohl svému blízkému a díky včasnému zásahu následná odborná péče a léčba byla úspěšná. Co se týká profesionálních zdravotníků, ti by snad neměli váhat nikdy.

Přála bych si, aby takových lidí bylo více, aby nezůstali neteční a nebáli se pomoc poskytnout. Zároveň bych ráda poděkovala všem, kteří se aspoň pokusili o záchranu lidského života, nezůstali lhostejní a měli odvahu zasáhnout. Neznalost neomlouvá, ale lhostejnost zabíjí...

MUDr. Olga Klementová, Ph.D.

ARO, Městská nemocnice Ostrava

Nemocniční 20, 720 00 Ostrava

e-mail: saol@email.cz